

Čís. 191 dis.

Advokát, ktorý prijíma peniaze na úplatky úradných osôb, aby nekonaly svoje úradné povinnosti, aj keď tak robí len ako člen spolku, poškodzuje česť a dôstojnosť advokátskeho sboru a stáva sa nehodným úcty a dôvery.

(Rozh. zo dňa 26. februára 1934, Ds III 83/33.)

Najvyšší súd ako súd disciplinárny pre veci advokátov v disciplinárnej veci proti Dr. J. G., advokátovi v B., následkom odvolania štátneho zastupiteľstva proti rozsudku disciplinárneho súdu advokátskej komory v Turč. Sv. Martine zo dňa 16. septembra 1933 po preskúmaní spisov, predložených hore označeným disciplinárnym súdom, vyniesol tento rozsudok: Najvyšší súd ako súd disciplinárny pre veci advokátov vyhovuje odvolaniu štátneho zastupiteľstva, zrušuje napadnutý rozsudok a uznáva obvineného Dr. J. G. vinným disciplinárnym prečinom podľa § 68 bod b) zák. čl. XXXIV:1874, ktorý tak spáchal, že v rokoch 1927—1929 ako spolupredseda výboru kasína v B. prijímal rôzne peňažné čiastky ku disponovaniu nimi za takých podmienok, že tým bola poškodená česť a dôstojnosť advokátskeho sboru a obvinený sa stal nehodným úcty a dôvery.

Dôvody:

Proti rozsudku prvostupňového disciplinárneho súdu podalo štátne zastupiteľstvo odvolanie, ktorému nelze odopreť oprávnenia. Disciplinárny súd mal na základe trestných spisov krajského súdu v P. proti obvinenému advokátovi pre úplatkárstvo vedených za to, že obvinený advokát prijímal ako spolupredseda kasína v B. peniaze na také ciele, ktoré sa javily diskrečionálnymi bez povinnosti vyúčtovania, nevidí však dokázaným, že by bol prijímal peniaze na také diskrečionálne ciele, ktoré by spadaly pod trestné alebo disciplinárne posúdenie, lebo prijímal peniaze bez povinnosti vyúčtovania na akési diskrečionálne ciele, neni difamujúcou skutočnosťou a niet dôkazu na to, že obvinený použil prijaté peniaze na difamujúce veci. Pri tom sa opiera disciplinárny súd najmä o tú časť rozsudku vrchného súdu v K., vynesenej v hore zmienenej trestnej veci, ktorou bol obvinený advokát sprostý obžaloby z prečinu úplatkárstva preto, ponač vrchný súd nevzal za dokázané, že obvinený advokát upotrebil prijaté peniaze na úplatkárstvo a ponač v disciplinárnom pokračovaní niet možnosti tieto dôkazy doplniť.

Obžaloba kladie obvinenému advokátovi za vinu, že prijímal rôzne peňažné čiastky za difamujúcich podmienok bez ohľadu na to, či tieto peniaze skutočne na difamujúce ciele aj vydal. V tom smere uvádza rozsudok disciplinárneho súdu, že vrchný súd vo svojom zmienenom rozsudku zistil, že obvinený advokát prijímal rôzne peňažné čiastky na

diskrecionálne ciele. Podľa tohoto rozsudku už prvý súd ustálil, že niektorí svedkovia slyšali, že kasino v B. určilo vo svojich schôdzkach v niekoľko prípadoch dary, a to: 5.000 Kč, 3.000 Kč a 4.000 Kč pre Dr. F. A., okresného náčelníka v B., ako úplatok za tým účelom, aby tento nekonal svoje povinnosti vzhľadom na hazardné hry, ktoré sa v B. hraly, a vrchný súd považoval za zistené, že kasino uvedené čiastky na takéto diskkrétne účely odhlasovalo. Na základe tohoto skutkového zistenia treba mať teda za dokázané tie podmienky, za ktorých obvinený advokát rôzne peňažné čiastky prijímal, a tak zv. diskrecionálne ciele boli teda pri odhlasovaní uvedených peňažných čiastok presne určené. Že však tieto ciele sú difamujúce, o tom niet pochybnosti, lebo advokát, ktorý prijíma peňažné čiastky na úplatky úradných osôb, aby tieto nekonaly prislúchajúce im úradné povinnosti, aj keď tak činil ako člen spolku, poškodzuje česť a dôstojnosť advokátskeho sboru a stáva sa nehodným úcty a dôvery. Jednanie obvineného vyčerpáva skutkovú podstatu disciplinárneho prečinu podľa § 68 bod b) zák. čl. XXXIV:1874 a preto treba obvineného advokáta uznať vinným týmto prečinom.

Čís. 192 dis.

Ak advokát ako zástupca strany vo spore nehodlá podať opravný prostriedok proti súdnemu rozhodnutiu, je povinný svoju stranu hneď verne informovať, aby mohla sama rozhodnúť, či chce podniknúť ďalšie kroky k uplatneniu svojich nárokov alebo nie; ináč sa dopustí značnej liknavosti a opozdilosti v smysle § 69 lit. c) zák. čl. XXXIV:1874.

Ku skutkovej podstate tohoto disciplinárneho previnenia sa nevyžaduje, aby sa advokát dopustil liknavosti vo viacerých veciach, stačí liknavosť i v jednej z vecí mu sverených. Lahostajné je, či opravný prostriedok mohol mať podľa názoru advokátovho úspech alebo nie.

(Rozh. zo dňa 26. februára 1934, Ds III 95/33.)

Najvyšší súd ako súd disciplinárny pre veci advokátov v disciplinárnej veci proti Dr. Š. P., advokátovi zo Š., následkom odvolania, podaného obvineným proti rozsudku disciplinárneho súdu advokátskej komory v Turč. Sv. Martine zo dňa 11. novembra 1933, po preskúmaní spisov, predložených horeoznačeným disciplinárnym súdom, vyniesol tento rozsudok: Najvyšší súd ako súd disciplinárny pre veci advokátov potvrdzuje rozsudok disciplinárneho súdu prvej stolice s tou zmenou, že čin obvineného bol spáchaný tým, že v civilnej pravote vedenej E. R. proti L. B. na okresnom súde v Š. o zaplatenie 8.135 Kč istiny a prísl. ako zástupca žalujúcej o vynesení rozsudku súdu prvej stolice neskoro a nesprávne informoval svoju stránku a tým preukázal vo veci jemu sverenej značnú liknavosť a opozdilosť.